

opusdei.org

Kvinnor inom Opus Dei

Fyra kvinnor, i olika åldrar och med olika bakgrund, berättar om vad det innebär att tillhöra Opus Dei.

2010-02-23

***Marguerite* Ni har tillhört Opus Dei i nästan 50 år. Anser ni att kvinnorna har en särskild roll i Verket?**

I grund och botten är det inte så betydelsefullt att kvinnorna har en speciell roll. Jag skulle snarare säga

att Verkets anda uppmanar kvinnan att bli sig själv helt och hållet, att optimera alla sina trumfkort, sina förmögenheter, etc, för att bättre och bättre förkroppsliga evangeliets ideal, vilka hennes personliga omständigheter än är.

Utifrån detta låter Verket kvinnan möta sitt ansvar att ta tag rejält i alla den samtida världens utmaningar, först i bön och reflexion, sedan genom att söka konstruktiva lösningar.

Den helige Josemaría hade redan vid starten förmågan att skapa ett klimat omkring sig av ”en liten familj”, tack vare hans egen familjs samarbete, särskilt från hans mor och hans syster. Dessa två utbildade de första kvinnorna i Verket och de har fört vidare detta familjära klimat som man återfinner i varje Opus Dei-center och hos varje kvinna som är

medlem i Verket, var hon än
befinner sig.

**Känner ni igen er själv i den
kvinnliga roll sådan den helige
Josemaría beskriver den?**

Så gärna jag skulle vilja känna igen
mig i den! Jag menar, förena alla de
egenskaper han talar om... Jag kan
bara ansluta mig till det som han
säger om kvinnan. Jag tycker att
kvinnan har en "lätthet", en naturlig
böjelse till empati, till att vilja ge av
sig själv, att vilja göra människorna
omkring sig lyckliga.

För kvinnan är var och en unik. Det
är således inte med hjälp av en
abstrakt teori som hon försöker
förstå en viss älskad person eller lösa
en viss fråga, utan hon ser – med
hjärtat – på dem som är nära henne:
hon är jordnära.

***Emmanuelle, rektor på en
högstadieskola Ni är en ung,***

modern kvinna, till det yttre skiljer ingenting er från era väninnor eller kollegor. Men ni är en kvinna inom Opus Dei. Vad innebär detta för er?

Spontant skulle jag vilja säga att det betyder glädje. Ni har rätt, till det yttre förändrar det ingenting, men ändå förändrar det allt. Det ger mening åt mitt liv, åt varje aktivitet jag har. Med Opus Deis anda har jag förstått att jag skulle kunna bli helig utan att göra något extraordinärt och genom att finna Gud i allt. Detta har fyllt mig och fyller mig varje dag med glädje och frid. Den helige Josemarías budskap är mycket positivt, mycket optimistiskt.

För närvarande leder ni en flickskola vars kaplansbefattning innehas av Opus Dei. Anser ni att er kvinnlighet är en fördel för ert ansvar och era uppgifter som rektor?

Jag tror att alla gåvor vi fått från Gud är en fördel för att kunna utföra de uppgifter väl som anförtrotts oss. Kvinnligheten är för mig en sådan gåva. Den är alltså en fördel i mitt yrkesarbete.

Jag bemödar mig att på bästa sätt utföra mitt uppdrag som rektor, vilket anförtrotts mig, och göra det i egenskap av kvinna, med alla de kvinnliga egenskaper för vilka den heliga Maria är en förebild med sin mildhet, sin sakliga uppmärksamhet mot andra, i detaljer, och också med sin styrka och sin uthållighet.

Min skola är en flickskola, och jag tror att det är viktigt, att eleverna förstår och uppskattar denna rikedom som kvinnligheten är, och att de lär sig att vara verkligt kvinnliga för att tillföra samhället, i de former av ansvar de kommer att ta på sig, detta specifika och oundgängliga inslag.

Apolline, ung maka och mor Ni har funnit er väg inom Opus Dei. Vad ger er den helige Josemaría?

Den helige Josemarías liv är för mig ett föredöme som jag försöker ta efter: han förvandlade sitt arbete till bön, och för att inte förlora sin kontakt med Gud markerade han sin dag med små möten med Honom. Jag har tagit upp dessa två idéer i mitt liv: jag vårdar mitt arbete för att kunna erbjuda det åt Gud, och jag organiserar min dag med andliga pauser, ibland mycket korta, ibland längre: när jag stiger upp frambär jag min dag, jag har en bönestund; sedan jag skickat barnen till skolan går jag i Mässan. Sedan, alltefter omständigheterna, ber jag min rosenkrans i doktors väntrum, eller jag ber till min skyddsängel när jag söker en parkeringsplats...

Har er kallelse förändrat ert dagliga liv? Hur lever ni?

Ja och nej. Jag har inte avlagt något löfte om att leva i celibat, inte heller ändrat min yrkesinriktning. Min kallelse ger helt enkelt en ny känsla åt allting som jag gör, åt varje leende jag ger, nu i Kristi namn och inte längre som en funktion av mitt humör, och detta förändrar allt! Men det förblir en personlig, inre hållning som man kan ha i alla omständigheter. Att tillhöra Opus Dei ger mig också större energi att sätta igång kristna aktiviteter omkring mig, i skolan, i församlingen, tillsammans med vänner... Sedan jag gick med i Opus Dei är mitt liv verkligen fyllt!

Marie Laetitia, verkställande direktör Ett marianskt år börjar inom Opus Dei den 14 februari (2010) för att fira kvinnornas närvaro under 80 år; hur har ni personligen tänkt uttrycka det i ert liv?

Det är utan tvivel en stor glädje för mig att det är ett marianskt år. Detta 80-årsfirande förenar hela vår familj inom Verket tillsammans med vår Prelat runt Jungfru Maria för att hedra och tacka henne. För att fira detta marianska år ska jag inte hitta på något speciellt. Jag ska fortsätta att be Guds Moder om hjälp för en massa saker under dagens lopp. Men framför allt skulle jag utan motprestation vilja visa henne mer kärlek. Vår Prelat ger oss rådet att med särskild omsorg be och meditera över Rosenkransen. Redan detta kommer att vara en fin anledning att varje gång jag upprepar ”Var hälsad, Maria” verkligen tänka på henne och på vad jag säger till henne, eftersom jag vet att det är vad hon tycker mest om.

Som kvinna, har ni helt och fullt funnit er plats inom Opus Dei?

Ja, helt och fullt! Jag har aldrig ställt mig denna fråga, för jag har alltid funnit min plats helt naturligt i Kyrkan som döpt, Guds dotter kallad till helighet. Denna kallelse blev plötsligt mycket personlig och konkret när jag lästen boken *Guds vänner* av den helige Josemaría.

Det är tack vare min bror som jag lärde känna Verket, och liksom han har jag funnit min plats inom Opus Dei med samma kallelse och samma intensitet i mitt engagemang.

Alltifrån första ögonblicket kände jag mig som en dotter till den helige Josemaría, även om jag inte kände honom medan han levde. Han hjälper mig mycket i mitt inre liv. För mig är det ett bevis på att han älskar sina döttrar, som Gud gav honom den 14 februari 1930 och att jag har min plats där som kvinna. Jag är verkställande direktör och jag arbetar likaledes inom

föreningslivet. Detta ger mig tillfälle att direkt stå till tjänst för de andra och även att hjälpa dem tack vare mina yrkesmässiga kunskaper.

Genom denna tjänst har jag kommit att göra saker som jag aldrig i livet skulle föreställt mig att göra! Gud ber oss att låta alla de gåvor och talanger han anförtror oss komma till nytta, han knuffar oss, och på samma gång hjälper han oss och visar oss vägen. Det är ett sant äventyr och för min del utspelas det inom Opus Dei med alla dess överraskningar och med djup lycka!